

2

0

1

1

IKSZIKSZÍ

AZ ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA LAPJA

11
2011

04
ÁPRILIS

XV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

az ÖNKÉNTESSEG
európai éve

Segítség,
mert tudsz!

Te hány mosolyt adsz?

2011 az Önkéntesség Európai Éve. Ezért döntöttünk úgy, hogy körbejárjuk, milyen módjai vannak az önkéntes munkának. Ha e havi számunk cikkeit olvasva csak egyvalakiben is felmerül a gondolat, hogy kipróbálja magát és segít, már érdemes volt a hosszú munkórát rászánni az újságunk megszerkesztésére. Különleges dolog önkéntesként segíteni másokon. Ilyen munkánál pénzt nem kapsz, viszont helyette tiéd lesz egy mosoly. Az érzés, hogy segítet-

ted valóra váltani valakinek az álmát. A tudat, hogy igenis tettél azért, hogy jobb világban éljünk. Hogy a főiskolánkon ki az, aki már tett valamit azért a bizonyos mosolyért? Elolvashatjátok Kerekasztal rovatunkban. A többi rovatban ötleteket olvashattok, hol és milyen lehetőségeitek vannak, ha kedvet kaptatok az önkéntességhez. Kedves Olvasónk, Téged is arra bízunk, segíts, mert tudsz!

Németh Lilla

Rövid hírek

A Főiskola – tekintettel az infláció növekedésére, az állami támogatás és a főiskolai működési költségeinek a változására –, megemeli a költségterítés díját az alapszakokon. Így a 2009-ben kezdő Gazdálkodási és menedzsment, Nemzetközi tanulmányok és a Közzolgálati szakos hallgatók tandíja 10.000 Ft-tal, míg a 2010-ben felvételt nyert Gazdálkodási és menedzsment, illetve Nemzetközi tanulmányok szakos hallgatók tandíja 5.000 Ft-tal növekedett. A 2011 őszen kezdő diákok tandíja változatlan marad, s majd csak 2012-ben módosul.

2011 ősztől elindul az új Közösségi-civil szervező felsőfokú szakképzés, valamint a Nemzetközi tanulmányok mesterszak is. 2012-től az újonnan akkreditált Nemzetközi gazdálkodás alapszakkal gazdagodik a főiskola képzési palettája.

A Szenátus ülésén a HÖK képviselője ezentúl Szöllős Gábor.

Hat főiskolai tanár kinevezését támogatta a Szenátus: Menyhártné dr. Zsiros Mária, dr. Andó Éva, dr. Kovács Edith, dr. Vig Zoltán, dr. Moldicz Csaba, dr. Pónusz Mónika.

Karcics Éva adjunktust főiskolai docensnek, Kárpátné Daróczi Judit mestertanárt és Radnóti István tanársegédet adjunktusnak nevezte ki.

A HÖK választások március 17-31. között kerültek megrendezésre. Erről, illetve az eredményekről a HÖK honlapján, valamint a levelezőlistákra küldött értesítőkből értesülhettek.

Lezárultak a tavaszi komplex záróvizsgák. Összesen 200 hallgató adott számot tudásáról, és ebből 181 hallgató sikeresen teljesített. A főiskolai átlag: 3,28.

ÁVF-Állásbörze Nap

Az elmúlt másfél hónapban számtalan embert megismertem. Nem csak a nevüket, hanem a munkájukat, lelkesedésüket, jó- és rosszkedvüket – de amit a legjobban szerettek bennük –, a tenni akarásukat. Sok kis hangya, ami ráveti magát egy óriási falatra, ízekre szedi, majd mindenki azt a darabot cipeli a hátán, amelyik számára a legizletesebb. Az egyéni vállalatokat és feladatmegoldásokat látva a tehetség lassan új értelmet nyer számomra. Ráadásul én egy tehetséges csapat tagja vagyok, akik olyan rendezvényen dolgoznak, ahol Te is megtudhatod, miben vagy a legjobb. Hogyan?

A CV ambulancián segítettünk Neked, hogy a legjobbat mutathasd magadból. Az állásbörzén számos (állás)lehetőség közül választhatsz, és minden kockázat nélkül teheted próbára magad teszteken, interjúkon. Pozitív példát mutatunk Neked olyan tehetségekkel, akik már ismerik a sikerhez vezető utat. Végül kulturált szórakozás keretében lesz lehetőséged kapcsolatokat teremteni, és tenni egy lépést céljaidért. A teljes vezetői csapattal együtt sok szeretettel várlak Téged is a május 11-i ÁVF-Állásbörze Napra, ami „Út a tehetségtől a sikerig”.

Kis Klaudia

hallgatói főkoordinátor-helyettes

Immár harmadik alkalommal kerül megrendezésre az ÁVF-Állásbörze Nap, május 11-én. Ahogy a nevéből is kiderül, az esemény fő profilja az állásbörze, valamint különböző szakmai és szórakoztató programok is színesítik a napot.

Mindenképp érdemes ellátogatnotok, hiszen állásajánlatok, gyakorlati helyek és diákmunkák közül válogathattok. Megismerhetitek a kiállító cégeket, kipróbálhatjátok magatokat egy állásinterjú, sőt önéletrajzaitokat is beadhatjátok a kiszemelt helyekre. Ahhoz, hogy az utóbbi tökéletes legyen, hasznos tanácsokat kaphattok az áprilisban megrendezésre kerülő CV-ambulancián, amit a harmadéves HR-es hallgatók tartanak.

Mindezek mellett a kerekasztal-beszélgések során bepillantást nyerhettek sikeres és híres emberek életébe. Az elmúlt években olyan hírességek képviseltették magukat, mint: Vitray Tamás, dr. Schmitt Pál, Szily Nóra, Kovács 'Kokó' István.

Természetesen a szórakozás sem maradhat el. Az idei stand up sztárunk Aranyosi Péter lesz, de mellette sok egyéb meglepetés vár rátok. Ne hagyjátok ki!

Blonszki Renáta

Készülj az Állásbörzére!

Csak jó önéletrajzzal lehetsz sikeres az ÁVF-Állásbörze Napon! Keresd fel a CV ambulanciát, segítünk a tökéletes önéletrajz megírásában! Indulj egy lépéselőnyvel a munkaerőpiacon!

Nyomtasd ki önéletrajzod, és keresd fél el április 20-án a CV ambulanciát! A harmadéves HR-es hallgatók 9 és 16 óra között állnak a hallgatók rendelkezésére, és segítenek a lehető legjobb formába hozni az önéletrajzokat.

Miért jó ez neked?

A cégek HR-eseinek csak másodpercei vannak arra, hogy átfussák az önéletrajzodat. Ennyi idő van, hogy felhívj magadra a figyelmet, és Te legyél az, akit behívnak az állásinterjúra.

Itt az alkalom, hogy megtanulj lényegre törő és ütős önéletrajzot írni!

Tózsér Tímea

Hogyan mentes meg három életet?

Gyere el vért adni május 11-én az ÁVF-Állásbörze Napra! Mindenki számára egyértelmű, hogy miért jó ez másoknak. Most nézzük meg, miért jó neked, ha segítesz:

- A véradás szűrővizsgálat is egyben.
- Egészséges.
- A rendszeres véradók körében alacsonyabb a rákbetegség és a korai halálozás aránya, mint a nem-véradók között.
- A szabályos, szakszerű véradásnak nincs kockázata.
- Aki vért ad, életet ad.
- A hétköznapi hősei közé tartozhatsz.
- Mindig kapsz valami apró ajándékot.

Hogyan legyél profi véradó?

Véradás előtt igyál sokat, és étkezz bőségesen! Legyél meggyőződve arról, hogy segíteni akarsz. Mindenki adhat vért, aki egészséges, 18 évnél idősebb, 50 kg fölött van. Amit semmiképpen se felejtj otthon: fényképes igazolvány, lakcím kártya, eredeti TAJ kártya, a barátaid.

„Időt kell szakítanod embertársaidra, tégy valamit másokért, ha még oly apróságot is – valamit, amiért fizetséget nem kapsz, csupán a kitüntető érzést, hogy megtehetted.” (Albert Schweitzer)

Találkozunk az ÁVF-Állásbörze Nap véradó szobájában május 11-én!

Kis Klaudia

Vállalkozni megéri!

Idén ötödik alkalommal került megrendezésre a ProBono Díjátadó ünnepség. A ProBono díjat az nyeri el, aki sikeres szociális vállalkozást hoz létre. A vállalkozás bármilyen tulajdonforma lehet, de fontos kritérium, hogy önzorgató legyen. Az első három évben ezt a díjat főiskolánk hallgatóinak sikerült elnyernie.

Az idei év egyik nyertese a Nógrád megyei eMultiCoop néven alapított vállalkozás lett, ami hátrányos helyzetű dolgozók által gyűjtött gumi újrahasznosításával áramot állít elő. A másik díjat a szociális vállalkozásokról szóló mesterképzés alapítói kapták meg. A szak a Nyíregyházi Főiskolán indult el.

Aki szeretne jobban megismerkedni a szociális vállalkozások témakörével, főiskolánkon is megteheti. Kelen András tanár úr szabadon választható Szociális vállalkozások című tantárgyát felvehetitek a Vállalkozásfejlesztés mesterszakon.

Fekete Regina

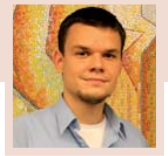
Új hallgatói portálok

Az ÁVF-en a Karrier Iroda gondozásában folyó TÁMOP projekt keretében valamint saját erőforrások bevonásával folyik két új informatikai rendszer fejlesztése.

Az egyik rendszer célja az eddigi megoldások hallgatóbarát egységesítése. Ebben a hallgatók könnyűszerrel letölthetik majd a tantárgyak tananyagát, online módon beadhatják feladataikat, és sok más funkció mellett elektronikusan vizsgálhatnak is. A másik rendszer a jelenlegi és végzett hallgatók közötti kapcsolattartást segíti, és támogatást nyújt az álláskeresés első lépéseinek megtételében is.

A két rendszer természetesen átjárható, és nem kell új belépési nevet és jelszavakat megjegyezni a használatához. A rendszerek fejlesztése 2011 májusában zárul le, így a hallgatók az őszi félévben már aktívan használhatják ezeket az újításokat. Addig is igyekezzünk bevonni a hallgatókat a fejlesztés menetébe, koncepcionális kérdéseibe, mert alapvető célunk olyan rendszer kialakítása, amely hatékonyan tudja támogatni az oktatást, a kapcsolattartást és az álláskeresést.

*dr. Vig Zoltán
informatikai igazgató*

Önkéntesség, azaz jótétemény mellékesben

Az elmúlt idők természeti katasztrófái ösztönözték az együttműködést társadalmunkban, ennek következtében nőtt az emberek önkéntes munkavállalása. A tragikus külföldi eseményeket követően a magyar segélyszervezetek az elsők között küldték ki mentőcsapataikat, valamint segélyszállítmányaikat, de a belső történet katasztrófák idején is ugyanilyen módon – ha nem jobban – helytálltak.

Magyarországon számos segélyszervezet dolgozik, és a nagy részük tartja egymás között a kapcsolatot országos és nemzetközi szinten is. Erre volt jó példa hazánkban a vörösiszap-katasztrófa, ahol a segélyszervezetek egymással párhuzamosan, tevékenységüket összehangolva segítették a rászorulókat.

Sokan vélik úgy, hogy nincs idejük a hétköznapi forgatagban önkéntes munkára, és a felmerülő feladatokhoz se képességük, se felszereltségük nincsen. Ám ha csak ez tart vissza valakit, érdemes jobban a dolgok mögé gondolni!

Egy segélyszervezet nem csak kiugró eseményeknél segít, tevékenységi körébe nem csak a hajléktalanok étkeztetése és ápolása tartozik. A hétköznapi emberek életét is támogatja, akiknek adott pillanatban éppen nem is kell a segítség. Ezekben bárki részt vehet saját tudását és lehetőségeit felhasználva. Az egyik legjobb példa a Magyar Vöröskereszt.

A Magyar Vöröskereszt fő tevékenységei közé tartozik többek között a véradásszervezés, amely mindig is fontos volt a kórházak munkájának segítésében, főként a ritkábban előforduló vércsoportoknál. A véradástól való félelem csökkentésére, annak hasznosságára épülő

tájékoztatók és programok szervezése minden évben jelentős kihívást jelent a segélyszervezetekben dolgozók számára.

Kiemelt feladata ezeknek a szervezeteknek, jelen esetben a Magyar Vöröskeresztnek is, a megelőzés. Az egészségfejlesztésben és az elsősegélynyújtásra való felkészítésben is jelentős szerepet vállalnak.

Egészségfejlesztés alatt a különböző prevenció programokat és egészségmegőrző, valamint környezetvédő tevékenységeket értjük. Ezek közé tartozik többek között a Magyar Tudományos Akadémia közös programja, a „Napsugárzás program” is. Ebben nem csak önkéntesek vesznek részt, hanem különböző szakemberek, orvosok,

szociológusok és meteorológusok is. Munkájukat annak szentelik, hogy megtalálják a megfelelő védekezési módokat a káros sugarak ellen, valamint kidolgozzanak egy olyan tájékoztatósi módot, amely minden ember számára megmutatja, milyen fontos odafigyelnünk a napfűrdőzés veszélyeire. Ez olyan közérdekű és érdekes tevékenység, amely akár számos fiatal fantáziáját is megmozgathatja. Aki esetleg szeretne többet olvasni a programról, az a Magyar Vöröskereszt honlapján megnézheti a Tevékenységek/Egészségfejlesztés menüpontban.

Bár rövid írásomban csak egy jelentős önkéntességen alapuló programot tudtam kiemelni, számos lehetőség adódik még, és bárki találhat a maga számára megfelelő ágazatot, ahol bele tud adni valamit a nagy közösbe. Ne feledjük, adni mindig jó, segíteni mindig kellemes érzés. Bizony nem is kell mindezért több elismerés, mint egy rászoruló embertársunk boldogsága, boldogulása és egészsége.

Önkéntességre fel!

Nagy Máté

Önkéntesként a változásért

Tudtad, hogy 2011 az Önkéntesség Európai Éve?

Az EU 1983 óta rendezi meg a különféle témákra koncentráló „Európai Éveket”. Minden évre megjelöl egy tevékenységi területet, amely kapcsán igyekszik az állampolgárok tájékozottságát növelni, és ráirányítani a nemzeti kormányok figyelmét.

Az Év magyar nagykövetei: Miklósa Erika operaénekesnő, Feke Pál színművész és Vajda Attila olimpiai bajnok kenus, akik személyes szerepvállalásukkal hívják fel a figyelmet az önkéntes tevékenység kiemelkedő jelentőségére.

Az önkéntesség az EU egyik alapelve. Hazánkban még mindig alacsony a társadalmi elismertsége, és sajnos azoknak is kevés a száma,

akik rendszeresen kapcsolódnának be ilyen fajta tevékenységbe.

Az Önkéntes Központ Alapítvány (ÖKA) – amelyet 5 nonprofit szervezet együttműködése teremtett meg 2002-ben – egyik alapvető célkitűzése az önkéntesség széles társadalmi ismertségének növelése, és a pozitív társadalmi attitűd elősegítése. Ezért 2009-ben létrehozta az „Önkéntességért Díjat”, amely minden évben három kategóriában kerül kiosztásra (az év önkéntese, az év önkéntes programja, az év vállalati önkéntes programja).

Ha kedvet kaptál, és te is a társadalom hasznos tagjának szeretnéd érezni magad, a www.onkentes.hu rengeteg lehetőséget kínál számodra. Segíts, mert tudsz!

Blonszki Renáta

Patzauer Gábor

a Csodalámpa Óhaj–Sóhaj Kívánságteljesítő Alapítvány alapítója

A Csodalámpa közhasznú alapítvány célja súlyos, életet veszélyeztető betegségben szenvedő gyerekek egy-egy kívánságának teljesítése. 2003-as megalapítása óta közel 1500 gyermek – és ennél is több szülő, barát, és önkéntes segítő – arcára sikerült mosolyt varázsolniuk.

Mi motiválta a szervezet megalapításában?

2001-ben a kislányunk megbetegedett agydaganatban, és mint bizonyára sokan ebben a helyzetben, mi is próbáltunk a világhálón keresztül információkat gyűjteni, kapcsolatba kerülni hasonló problémákkal szembesülő emberekkel, szervezetekkel. Eközben figyeltünk fel azokra a nemzetközi alapítványokra, amelyek kívánságteljesítéssel foglalkoztak. Végső soron ezek szolgálták a mi koncepciónk alapjait is. Megtapsztaltuk, hogy a kórházak a gyógyszert megszerzik ugyan, de arra már nincsen kapacitásuk, hogy a lelkeket is ápolják. A sok kezelésben, éjszakázásban felőrölődnek a gyerekek, szülők egyaránt. A kislányunk halála után barátaink támogatásával láttunk hozzá, hogy ha csak néhány pillanatra is, de kiszakítsuk ezeket a gyerekeket a mindennapi fásultságból. Örömet és élményt szeretnénk adni.

Hogyan fogadták a kezdeményezést?

Kezdetben két fő nehézségünk akadt: nem tudtuk, hogy honnan lesznek a gyerekek, és nem tudtuk, hogy miből fogjuk a kívánságokat teljesíteni. Sajnos elkövettem azt a hibát, hogy nem lettem milliárdos, mielőtt alapítványt alapítottunk volna... Az első problémát orvosolandó elkezdtünk érdeklődni Budapesten a gyermekklinikákon. Az orvosok – egy kis kezdeti szkeptícizmussal ugyan, de – úgy álltak a dologhoz, hogy ártani biztosan nem árt; aztán hamar belátták, hogy itt valami jót csinálunk. A gyerekek persze egyből ráéreztek, hogy történik valami, valami nagyon jó, és amikor valakinek teljesült egy kívánsága, egyből elmesélte a többieknek is, így gyorsan terjedt a hír. A kívánságok teljesítésénél a kapcsolatokra építettünk, és építünk mind a mai napig. Nem pénzt kérünk. Itt a gyerek, itt a kívánság, tudsz-e segíteni? Szerencsére nagyon jó emberek gyűltek össze körülöttünk, magánszemélyek, cégek egyaránt támogattak. Általában valaki ismer minket, megtesz valamit szívességből, majd megérti, hogy valójában ez az egész miről is szól, és rájön, hogy nem lehet betelni vele. Persze volt, aki azt mondta, hogy ez pénzkidobás, és miért nem inkább infúziós készüléket veszünk, de tényleg hihetetlen, olykor milyen pozitív változás állhat be egy beteg gyermek állapotában az öröm, egy álom valóra válásának következtében. Míg induláskor 10-15 kívánság teljesítése volt a cél, folyamatos lett a növekedés, és két évre rá már a könyvelést sem tudtuk az önkénteseinkkel csinálni, egy profi céget kellett megbízni vele. A feleségem az ügyvezető, jelenleg körülbelül

Csoportkép az önkéntesekről

70 millió a mérlegfőösszegünk, és több mint 240-260 kívánságot teljesítünk évente. Ez elég nagy szám, a szervezet működtetése és fenntartása embert próbáló feladat, és sajnos a kialakult hazai pályázati rendszer sem könnyíti meg a dolgunkat.

Mennyiben tudnak az önkéntesekre támaszkodni?

Nagyon nagy szükség van a munkájukra, bár az önkéntes bázis kiépítése koránt sem egyszerű. Nyugaton más a helyzet, ott mindenkibe bele van nevelve, hogy ha lehet, akkor segítünk, itthon azonban mindenki rohan a saját élete után. Ennek ellenére van egy állandónak tekinthető önkéntes magunk, körülbelül 50-80 fő, cégigazgatóktól elkezdve a mentősofőrön át a kórházpedagógusig széles a paletta. Az ország nyolc régiójában és Budapesten képviselnek minket, teljesítik a kívánságokat. Azt kell, hogy mondjam, ez a fajta segítségnyújtás „emberileg fertőző”, azaz általában, aki belekóstol, az marad is, olyan sok örömet kapunk vissza a gyerekektől. Az önkéntesek feladatai sokrétűek, bejárnak a gyermekklinikákra, kórházakba, elbeszélgetnek a gyerekekkel az álmaikról – és nem egyszer „elhajítják” a szülőket, hogy ne ők kívánjanak. Ha olyan a kívánság, megszervezik a helyi dolgokat, ott vannak a teljesítésnél, tartják a kapcsolatot a sajtóval, beszámolót írnak, fotóznak. Mindenre oda kell figyelniük, hisz’ minden gyereknek csak egy kívánsága van. Azt úgy akarjuk teljesíteni, hogy a maximumot nyújtjuk. Ezek a rendszeres teendők, ezen kívül tényleg nagyon szerteágazó és kiszámíthatatlan, hogy ki, mikor és mivel tud hozzájárulni a munkánkhoz. Olykor csak egy kapcsolatra, egy telefonszámra van szükség.

Mit szeretnének a gyerekek?

Plüss pingvint, séftanfolyamot, hastáncos ruhát, párizsi utazást, elektromos rollert, egy élőben végignézett Manchester United meccset, találkozást Felipe Massával vagy közös műsorvezetést Bochor Gáborral és Boros Lajossal, hogy csak néhány példát említsünk. Van, aki kommandós szeretne lenni, van, aki rendőr, egy kislánynak pedig azzal sikerült örömet szerezniük, hogy igazi tűzoltó gyakorlaton vehetett részt, ahol őt mentették ki a metróból. Összességében négyféle dolgot kívánnak: szeretnének találkozni valakivel,

vagy elutazni valahová, vagy megtenni, esetleg megkapni valamit. Elsősorban élményt szeretnénk nyújtani, bár ez nem mindig sikerül. Tapasztalatlanabbak esetében gyakran valamilyen tárgy a kívánság, hiszen kórterembe, betegszobába zárva mi jutna elsőre a gyerekek eszébe? Épp ezért kommunikációs tréningeket, helyzetgyakorlatokat is tartunk az éves önkéntes-találkozókon, hogy könnyebb legyen kideríteni mi az az álmom, amelyet valóban maradandó kalandként élhetnek meg. Volt egy ízületi beteg kislányunk is, ő egy pónilovat szeretett volna, aki a barátja lehet. Miután megbeszéltük a szülővel, hogy az állatot valóban el tudják tartani, megvettük neki. Pár nap múlva boldogan telefonált a mama, hogy már évek óta nem látta futni a kislányát, most pedig kint játszik, szaladgál az udvaron! Rádásul így ő lett az osztályának kedvence is.

Mi volt eddig a legmeglepőbb kívánság?

Hát, volt már néhány. Néha azt sem tudjuk, mi az, amit kérnek, a gyerekek cifra dolgokat tudnak kívánni. Egyszer volt egy tehenünk! Bejött a kívánság, mi meg azt hittük, hogy a szülő akarták. De kiderült, hogy nem, a gyerekeknek volt egy tehene korábban, de sajnos leégett az istállójuk az állattal együtt. Akkoriban kerestek meg minket a Magyarországon működő amerikai iskolából, ahol a társadalmi felelősségre nevelés keretén belül szerettek volna segíteni az alapítványunkon keresztül. Egy nálunk ismeretlen módszerrel, ún. „sponsored walk”-ot, jótekonysági sétát szerveztek, és az összegyűjtött pénzt kívánságok teljesítésére ajánlották fel, a tehen-ügytől függetlenül. Az egyik kuratóriumi tagunk ismert egy állatorvost, aki el is ment egy tehenészetbe. Mint kiderült, a hely az említett iskola egy diákjának édesanyjává volt, így ismerte az alapítványt, és végül ingyen odaadta az állatot. Az újdonsült gazda persze vigyorgott, mint a vadalma. Ezek a mosolyok azok a sikerek, amelyért bármikor megéri fáradozni.

Iricsek Zsuzsanna

Szeredi Pál mestertanár

A főiskolán sok hallgató ismeri Önt, viszont többen vannak azok, akik nem. Mesélne arról, hogy hogyan kezdődött az ÁVF-es pályafutása, mióta dolgozik itt, mivel foglalkozott előtte?

Azon gondolkodom, hogyan folytathatnánk ezt a beszélgetést, ha erre a kérdésre azt válaszolnám, hogy nem, nem vagyok hajlandó mesélni róla? Na, jó! Ez egy kis gonoszkodás volt, illetve a kérdezőtechnikával kapcsolatban azért megjegyezném, hogy egy ember csak addig ismeretlen, míg meg nem szólítjuk. Utazott már a főiskola liftjében? Összezárván több ember, nem ismerik egymást, metsző a csend, mindenki a földet nézi, próbál észrevétlenül maradni. Juj, de kényelmetlen! Ha én ebben a helyzetben megszólított valakit, hogy milyen csinos ma, vagy megkérdezem, milyen arcszeszt használ, akkor megdöbbennek az emberek. Miért is? Mert féltünk kapcsolatot kialakítani, egy másik embert megismerni? Ám, hogy a kérdésre is válaszoljak. Eredendően történész vagyok, a XX. századi magyar történelem kutatásával foglalkoztam, foglalkozom, illetve politológia, médiatörténeti témákban próbálkozom megismerni a közelmúltban lezajlott folyamatokat. Több újság kiadójának voltam vezetője, így például a Szabad Földnek, Magyar Hírlapnak, családommal kiadtunk egy nagyon sikeres gyermekirodalmi magazint. Majd tíz éve tanítok kommunikációs és média tárgyakat a főiskolán.

A főiskolán kívül is oktat esetleg?

Középfiskolában és más OKJ képzéseken is tanítok, így bátran elmondhatom, hogy ismerem a főiskolánkra kerülő hallgatók előéletét, azokat a nyűgöket és hiányosságokat, amelyeket előző tanulmányaikból hurcolnak magukkal. Súlyos hátizsákot cipelnek, s talán nem pusztán a saját hibájukból. Sajnos én nem tudok beleilleszkedni a mai oktatási rendszerbe. Kakuktktojás vagyok, mert szerintem teljesen felesleges a vizsgáztatás bármilyen formája. Én azt gondolom, hogy egy ember, aki valamilyen iskolába beiratkozik, azért megy oda, mert meg szeretné ismerni az ott hallható okosságokat. Én mint tanár a tőlem telhető legjobb formámban megkíséreltem átadni az ismereteimet. Ő pedig azt befogadja, és használja tervei, elképzelései szerint. Akkor miért is kellene a vizsga? Jó pár nyugati egyetemen nem is ismerik már ezt az eljárást. Ha Erasmus program keretében külföldi egyetemen tanul valaki, ott rácsodálkoznak a magyar diákra, hogy ő érdemjegyet, vizsgát akar tenni. Minek? Azért jött az egyetemre, hogy tanuljon. Megkapta? Igen! Akkor miért kellene nekem ezt számon kérnem? Kérje számon ő saját magán, hogy valóban megszerezte-e azt tudást, ami miatt arra az egyetemre ment. Ezt a batyut én szívesen levonnám mindenki hátáról. Hozzáteszem, a magamról is. Szerencsére sikerül úgy alakítanom a vizsgáztatásaimat, hogy azok eszme-cserék, azaz két gondolkodó ember pár-

beszéde valami mindkettőjüket érdeklő témáról. Felőlem ezt akár vizsgának is nevezhetik. Közös elmélkedés, az igen, gondolatok cseréje, az igen, de számonkérés, az nem. Lehet, hogy akkor én nem is oktatok ez alapján?

Nos, erre inkább ne én, hanem az olvasók adjanak választ. Érdekelne ellenben, hogy milyen más tevékenységet folytat még a főiskolai munkáján kívül?

A Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeumban, ismertebb nevén a Skanzenben már több mint tíz éve tartunk családommal múzeum-pedagógiai foglalkozásokat. Egészen kicsi óvodásokkal és végzős középiskolásokkal is vannak óráink. A múltunk és örökségünk kincseit mutatjuk meg nekik, mindazt a szépséget, amit a hagyományaink őriznek. Hihetetlenül jó érzés tapasztalni, hogy milyen boldogsággal tudnak elmerülni a mai gyermekek is a természet nyújtotta környezet szépségeiben, hogy találnak rá ők maguk azokra a túlélési technikákra, amelyek révén annyi viszály között is megmaradhatott a magyar kultúra.

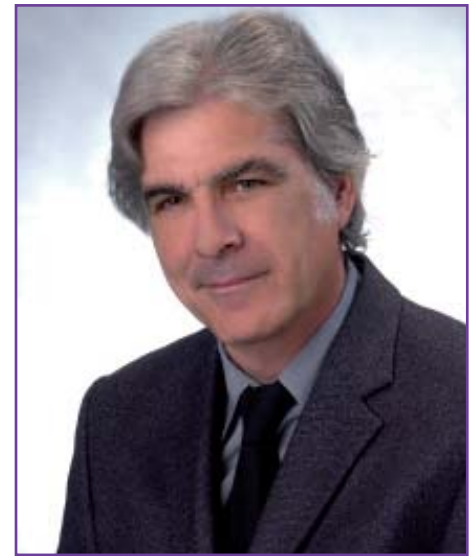
Ha jól értesültem, akkor foglalkozik publikálással is.

Mit jelent az Ön számára a publika, publikáció?

A nyilvánosság életem mindennapjaiban van jelen. Ne beszéljünk most a lapokban, folyóiratokban megjelenő szerkesztett írásokkal. A nyilvánosság előtti megszólalás, egy-egy előadás itt a főiskolán ugyanúgy a nyilvános közlés formái. A gondolatok átadása, ismeretek megértetése talán a legnehezebb feladatok egyike. Úgy fogalmazni – írásban vagy szóban –, hogy az lekösse az olvasót, a hallgatót, egy igazi művészet. Olyan alkotás, melyet keserves felkészüléssel, hosszas kínlódással lehet csak létrehozni. Amikor egy-egy megjelent írásban élvezettel ízelgetjük a gördülékeny mondatokat, azok mögött számtalan próbálkozás, kísérletezés húzódik. Amikor az előadás alatt a hallgató felismeri a válaszokat, nem is gondol rá, hogy az előadó átlátható, érthető és kérdéseire választ adó mondanivalója hány álmatlan éjszakába, kétségekkel eltöltött órába került. Improvizálni, ismereteket átadni az tud, aki tisztában van saját tudása határaival is. Publikálni, nyilvánosságra hozni gondolatokat akkor szabad, ha az ember birtokolja annak az ismeretnek az elérhető legteljesebb részét.

Milyen témákkal szokott foglalkozni írásaiban?

Én a médiával, annak történetével foglalkozom. Ezért is indítottam el a rendszerváltás média-és politikatörténetével foglalkozó fakultációs tárgyat. Tudom, hogy a mai világunk nem érthető meg annak a korszaknak az ismerete nélkül. Zaklatott napjaim vannak, amikor egyes szakdolgozatok történelmi összefoglalójában a tudatlanság „sziklányi méretű tömbjeivel” találkozom. Szerintem nem lehet gyökerek nélküli fát nevelni. Azt egyetlen fuvallat

kidönti. A tudás, az ismeret várát szilárd alapokra lehet csak felhúzni. Akkor válik tartóssá az építmény. Szerencsére ez az időszak olyan, mint a legvadabb krimi. Izgalommal, titkokkal teli korszak. Feltárni, megismerni, ezáltal megalapozni a tudás templomát, s mindezt átadni azoknak, akik érdeklődnek iránta, ez a munkám, amivel szívesen foglalkozom.

Sok elfoglaltsága mellett, ha van szabadideje, mivel szokta eltölteni?

Én egy kis faluban élek, tehát szabadidőm nemigen van, mert elég nagy kertet kell megmunkálnunk, s gyümölcsfáim is kikövetelik maguknak a rendszeres foglalkozást. Szabadidőmben velük beszélgetek, s olvasgatom kedvenc könyveimet. Megtanultam, hogy mindennek megvan az ideje. Teljesíteni csak akkor lehet, ha testileg és szellemileg is felkészült az ember, s ehhez bizony kell a kikapcsolás, a feltöltődés. Én ezt családommal, otthonomban maximálisan megkapom.

Az önkéntesség mit jelent az Ön számára?

Nem gondolom, hogy erről beszélni kellene. Inkább végezni. Az önkéntesség számomra a másokra történő odafigyelést, az empátiát, a környezetem gondozását jelenti fizikai és lelki értelemben is. Ne tűzoltó vagy katona akarj lenni. Segítsd a körülötted élőket, mondj egy jó szót minden nap valakinek, szeresd az embereket, s ne fizetséget, elismerést várj, hanem örülj a környezeted mosolygásának, annak, hogy vannak barátaid, akik számítanak rád. Az önkéntesség a másokkal való együttélést jelenti. Azt, hogy eltűnik az én, s helyébe a mi lép. Sajnos a világ nem erre halad. Tehát nem beszélni kellene róla, hanem csinálni. Pardon! Most kezdődik a videós óráim. Mondja, beállna a kamera mögé felvenni a beszélgetést? Vállalná? Másképpen nem lesz meg a fiúk felvétele, s nem tudják megválni a riportot. Tudja, fizetni nem tudok érte, de a fiúk nagyon boldogok lennének...

Horváth Nikolett

Újra a dobogón az ÁVF

Idén IX. alkalommal került megrendezésre az Országos Pénzügyi Esettanulmányi Verseny Győrben. Iskolánk képviselői, akik a 3. helyet tudhatják magukénak:

Anduska Beatrix, Szeleczi Péter, Gasparik Géza és Csabai Tamás

Egy országos versenyen való részvétel nagy felelősséggel jár, önként jelentkeztek vagy javasolták nektek?

A.B.: A Tehetséggondozó programban való részvételem során Tóth Margita tanárnő tutorálja vagyok. Ő említette meg, és ajánlotta a jelentkezés lehetőségét. Mivel négy személyes volt a verseny, így még három embert kellett találnom magam mellé. A kontrolling szakirányos hallgatók közül Petivel és Tomival már korábban is indultunk a Diák Menedzsment Bajnokságon, így már biztos volt, hogy mi hárman megvagyunk. Ilyen megmérettetésen Géza is részt vett már, de ő akkor másik csapatban képviselte az iskolánkat, így rá esett a választásunk.

Mi volt a motiváció, hogy ezen a versenyen megméressétek magatokat?

G.G.: A verseny előtt egy nappal tudtuk meg, hogy a főszakirányunk felelőse benne lesz a zsűriben. Már ez is nagy motivációnak számított nekünk, hogy megmutassuk, és bebizonyítsuk, mire vagyunk képesek.

A. B.: Arra is kíváncsiak voltunk, hogy milyen eredményt tudunk elérni.

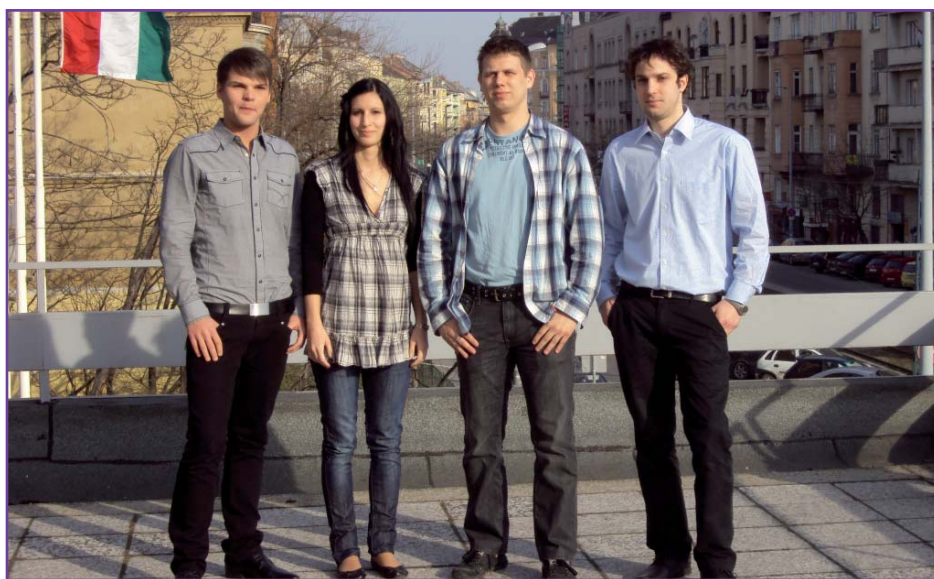
Cs.T.: Aki a tanárnővel már tanult számvitelt, az tudja, hogy ő elvárja, hogy teljes mértékben visszaadjuk azt a tudást, amit átadott nekünk.

Mivel már januárban tudtatok a versenyről, volt időtök a felkészülésre. Mennyi időt fordítottatok a gyakorlásra, feladatok megoldására?

A. B.: Őszintén szólva nem készültünk erre a versenyre.

Cs.T.: Mivel egy gyakorlati feladat megoldásáról volt szó, így túl sokat nem lehetett rá készülni, „csak” konrolling ismeretekre volt szükségünk. Elmondhatom mind a négyünk nevében, hogy az eddig megszerzett tudásunkkal indultunk neki a versenynek.

Sz.P.: Később megtudtuk, hogy más iskolából jelentkező hallgatók már több hónapja folyamatosan készültek a versenyre, régebbi feladatokat oldottak meg egészen a verseny napjáig.

Hogyan éltétek meg ezt a két napot?

G.G.: Sokkal jobban megismertük egymást, illetve egymás jobb és rosszabb oldalát.

Már péntek délután megkaptuk az esettanulmányt, amit át kellett olvasnunk. Kb. 20 oldal terjedelmű volt. Egy picit megijedtünk tőle, de aztán nekiülünk a feladatnak.

Cs.T.: Megterhelő volt az időbeosztás miatt. Később az IBM vezetője is elismerte, hogy a feladat bonyolultsága meghaladja az eddigi feladatokat és az összes résztvevő felkészültségét. A végét már mi sem tudtuk befejezni úgy, ahogy szerettük volna.

A.B.: Véleményem szerint jó volt, hogy két napos volt a verseny, egy nap alatt nem is lehetett volna befejezni a feladatot. Így volt időnk gondolkodni rajta.

Sz.P.: Szerintem mind a négyen sikeresen kihoztuk magunkból a maximumot.

Miről szólt maga a verseny?

G.G.: Az IBM egy aktuális feladatot adott, pontosabban egy valós problémára kellett megoldást találni.

A sok nehézség ellenére a harmadik helyet tudhatjátok magatokénak. Milyen érzés?

Cs.T.: Arra számítottunk, hogy nem fogunk bejutni az első tizenhatba. A tanárnőnk folyamatosan biztatott minket, hogy ne csüggedjünk. A második forduló alkalmával prezentációt kellett készítenünk, amit a cégvezetők értékelték ki. Az első nap után már kiderült, hogy bekerültünk az első nyolcba, tehát jónak bizonyult az előadásunk.

Sz. P.: Egyáltalán nem számítottunk erre, hogy tizenkilenc iskolát megelőzünk, tehát nagyon meglepődünk és örülünk. Büszkeséggel tölt

el minket, hogy elértük ezt a helyezést, ezzel is növelve iskolánk hírnevét.

A verseny alatt volt kikapcsolódási lehetőség is?

G.G.: Végig az esettanulmányon gondolkoztunk, este még összeültünk, átbeszéltük a tennivalókat, hogy másnap kinek mit kell csinálni a feladatokból.

A.B.: Peti és én azért szakítottunk egy kis időt a szórakozásra is. A megbeszélés után mi az alvási időnkől feláldozva elmentünk kicsit bulizni. A diákokkal nem igazán lehetett kapcsolatot létrehozni, mert mindenki el volt foglalva az aktuális feladat megoldásával.

G.G.: Nekem sikerült egy IBM-sel megismerkednem, és kapcsolatot teremtenem.

Sz.P.: A sok gondolkodás és megbeszélés után szükség volt egy kis kikapcsolódásra, így beiktattunk az időbe egy kis bulizást is, ahogy Bea már említette.

Összességében, hogyan éreztétek magatokat a verseny alatti két napban?

Sz.P.: Szerintem nem volt rossz a verseny. Ajánlom mindenkinek, aki érez magában motivációt egy ilyen megmérettetésre.

G.G.: Utólag azt mondhatjuk, hogy nagyon jó volt, de ha a verseny alatt kérdeznék ezt meg valaki, akkor biztos nemet mondunk. Akkor nagy izgalom uralkodott mind a négyünkön.

A.B.: Én csak ajánlani tudom mindenkinek, szívesen adunk tanácsot is az újabb résztvevőknek. Valamint nem árt, ha kicsit felkészülnek és gyakorolnak, így akár az első helyet is elnyerhetik.

Gratulálunk ehhez a remek helyezéshez, és további sikereket kívánunk nektek!

Horváth Nikolett

Közveszélyes vizsgakerülés

Szerintem sokunkkal előfordult már, hogy unatkoztunk a munkahelyünkön, vagy nem igazán volt kedvünk az adott vizsgára, zh-ra készülni. Ilyenkor lép fel a gyakran emlegetett „időrabló”. Megjelenési formáját tekintve igen változatos. Van, aki takarít tanulás helyett, van, aki a Facebook-on lóg a munkahelyén. Nos, nem tagadom, velem is előfordult már hasonló, és így találtam rá erre a honlapra: kmk.blog.hu, azaz a közveszélyes munka- és vizsgakerülő blogja. Ezen az oldalon olyan flash alapú játékokat találunk, amelyek hosszú időre képesek lekötni minket. Az oldal készítői folyamatosan kutatják a legújabb játékokat, amelyeket természetesen kipróbálnak, és pár szóban jellemzik, majd besorolják őket egy ötös skálán. Itt mindenki megtalálja a neki legmegfelelőbbet: van stratégia-, verseny- és akciójáték is. Akad olyan is, amelyik szellemi munkát is igényel, de a többségükhöz erre nincs szükség. Viszont előre figyelmeztetek mindenkit, erősen additív a honlap! És hát mégiscsak közeleg a vizsgaidőszak!

Horváth Máttyás

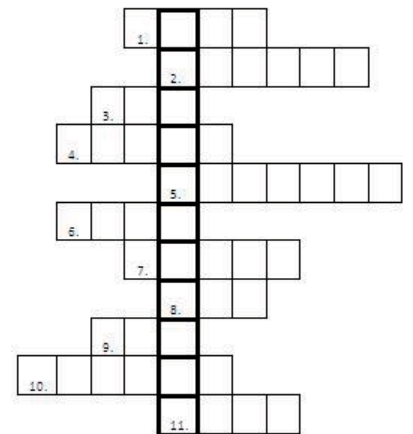

SUDOKU

		1				8		
	7		3	1			9	
3				4	5			7
	9		7			5		
	4	2		5		1	3	
		3			9		4	
2			5	7				4
	3			9	1		6	
		4				3		

KERESZTREJTVE

1. A fa törzse
2. A farmer is az
3. A kenyeret süti
4. Postai küldemény
5. Régies néven „beszély”
6. Tönkretesz
7. Rang
8. Nyári frissítő
9. Vuk első zsákmánya
10. Tájékozódásban segít
11. Paula férje

Nyerj most az Ikszikszíval!
Ha elküldöd a megfejtést a megoldas@indamail.hu címre, páros mozijegyet nyerhetsz!
Beküldési határidő: 2011. április 28. A megfejtés mellett tüntesd fel a neved, EHA-kódod, telefonszámod!

Jégkorong VB Budapesten

Április 17-e és 23-a között a hokié lesz a főszerep Budapesten, ugyanis fővárosunk kapta meg a 2011-es Divízió I/A csoport világbajnokságának rendezését.

Mi is az a Divízió I/A? Jégkorongban kicsit más egy VB lebonyolítása, mint általában a többi sportágban. Röviden és tömören: ez a „kis VB”, de talán pontosabb megfogalmazás, hogy ez a VB II. osztálya. Aki itt nyer, bekerülhet az elitbe, az „igazi” világbajnokságba. 2008-ban ez már sikerült nekünk, akkor megnyertük ezt a bizonyos másodosztályt. 2009-ben indulhattunk a „nagy VB”-n, ám akkor tisztes helytállás után – többet nem is vártunk – korán haza is utaztunk, és viszszaálltunk a második ligába. 2010-ben „csak” az ezüstérmeket sikerült megszerezni, ami nem járt a feljutással, így idén – ezúttal itthon – újra megpróbálhatunk felkerülni a „nagyok” közé. Ez egyben azt is jelentheti, hogy világbajnokságot nyerhetünk. A tornán hat csapat vesz részt: Dél-Korea, Hollandia, Japán, Olaszország, Spanyolország valamint a házigazda, Magyarország. Papíron a két

legütősebb együttes az olaszoké és a miénk. Talán nem vagyok túlzottan optimista, ha azt mondom, az említett két csapat között fog eldőlni az arany sorsa. Valljuk be, könnyen meglehet, hogy a hazai pálya a mi malmunkra hajtja a vizet. Az érdeklődés igen nagy, januárig több mint 20.000 jegy talált gazdára. Ez azt jelenti, hogy a kedves Olvasó már csak a TV-n keresztül követheti az eseményeket, hacsak nem gondolkodott jó előre.

Süveges Péter

MENETREND:

- április 17., 19:30**
Hollandia–Magyarország
- április 18., 19:30**
Dél-Korea–Magyarország
- április 20., 19:30**
Magyarország–Japán
- április 22., 19:30**
Magyarország–Spanyolország
- április 23., 19:30**
Olaszország–Magyarország

Önkéntesség éve a sportban is

Czene Attila, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium sportért felelős államtitkára Gödöllőn tartott előadást a sport és az önkéntesség összefüggéseiről a „2011 az önkéntesség európai éve, a városok és régiók szerepe a sport és az aktív polgárság mozgósításában a szociális kohézió erősítésére Európában” című konferencián.

A sportért felelős államtitkár beszédében hangsúlyozta, hogy a sportról szóló Fehér Könyv is leszögezi a sport sajátos szerepét az önkéntességben. A sport társadalmi szerepével kapcsolatban Czene Attila közölte: „A sport mint testkultúra, minden nemzet kultúrájának része. Sőt az olyan sportnemzetek esetében, mint amilyen a magyar is, az egyik legmeghatározóbb tartópillére, amely oktat, nevel és erősebbé tesz, de nem csupán fizikai értelemben, hanem szellemileg és erkölcsileg is egyaránt. A sport egyben a társadalmi összetartozás megteremtésének egyik legfontosabb eszköze”. Példaként az e havi számunkban bemutatott, Magyarországon 2011. április 17. és 23. között megrendezendő Divízió 1-es Jégkorong Világbajnokságot említette. Az Önkéntesség Európai Éve Nemzeti Program sorozat egyik kiemelkedő eseményén egy kialakult, jól működő rendszeren keresztül vonják be a társadalom legkülönbözőbb rétegeiből az önkénteseket az esemény szervezésébe. A sport ágazatának felelős vezetője a fogya-

tékossággal élők sportjával kapcsolatosan kiemelte: „Az önkéntesség az ő sportjukban hatványozottabban kell, hogy megmutatkozzon. A rendezvények szervezésén, lebonyolításán túl az ezen a területen tevékenykedő önkéntesek fontos részei a társadalmi integrációnak is. Úgy vélem, általuk és segítségükkel sokszor csökkenthetőek, illetve leküzdhetőek azon akadályok, amelyek a fogyatékosokkal élők mindennapjaikat megnehezítik.” A tanácskozást a Régiók Bizottsága szervezte, amely ez alkalommal a magyar európai uniós elnökség rendezvé-

nyeinek is helyszínt biztosító gödöllői kastélyban tartotta ülését. Az Eurobarométer 2009-es kutatásának önkéntességre vonatkozó adatai rávilágítanak arra, hogy a sport a közösségi élet alakítása szempontjából fontos eszköz az EU-ban. Uniós szinten a megkérdezettek hét százaléka önkéntesként segíti a helyi sportszervezeteket, sporteseményeket. Magyarországon ez az arány hat százalék.

forrás: kormány.hu
Süveges Péter

Milyen konkrét önkéntes

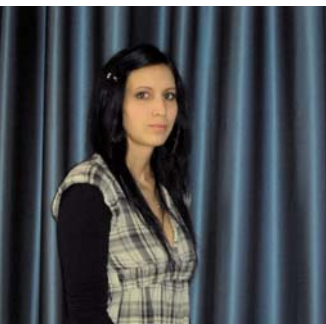
Kuti Éva

Ahhoz már túl régen élek, hogy minden önkéntes munkámat fel lehessen sorolni, ezért beérem néhány példával: Évekig tanítottam szívességből a Közgázon. Metszettem az őszibarackfákat a barátaim kertjében. Sok-sok szakmai munkát végeztem ingyen, legutóbb épp egy amerikai kutató tanulmányát fordítottam le a Civil Szemlének, hogy a magyar közönség is megismerkedhessen vele.

Anduska Beatrix

2004-től 2008-ig, amikor gimnáziumba jártam, a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt tagja voltam. Adománygyűjtéseken, véradások megszervezésében, lebonyolításában vettem részt, és egy előadássorozatot tartottam különböző középiskolákban két másik IVK-s lánnyal együtt AIDS prevencióról. Örülök, hogy önkéntes tevékenységgel segíthettem másokon. Mindeközben úgy gondolom, magam is hasznos tapasztalatokat, jó élményeket és sok barátot szereztem.

Szeleczi Péter

Főiskolai tanulmányaim alatt számos alkalommal végeztem önkéntes tevékenységet. Elsősorban a főiskolai rendezvényeken vettem részt önkéntesként, lebonyolításuk során host-ként dolgoztam, ilyen esemény volt például a 2010-es ProBono díjátadó gála. Magánemberként is fontosnak tartom az önkéntességet és a jótékonykodást, a nálunk szegényebbek megsegítését. Minden évben felhívom szüleim figyelmét adójuk 1 %-ának felhasználására, ezenkívül rendszeresen elajándékozom a már nem hordott ruháimat. Úgy gondolom, hogy mindenkinek szem előtt kell tartania azt, hogy a legmagasabbról lehet a legnagyobbat esni, és arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy bármelyikünk kerülhet olyan helyzetbe, amikor pont ő szorul segítségre.

Mordavszky Elvira

Sajnos még nem voltam önkéntes, de már évek óta gondolkozom azon, hogy szeretnék én is tenni valamit a környezetemért. Szívem szerint egy állatmenhelyen vállalnék önkéntes munkát. Remélem sikerül majd ezt a tervem is megvalósítanom.

munkát végeztél életed során?

Skultéty Viktor

Nem vagyok rendszeres önkéntes munkás, de még egyetemista kollégiumom szervezésében többször eljártunk hajléktalanoknak szóló ételosztásokra (természetesen mi osztottuk, nem mi vártuk az ételt).

Baráti társaságunkban pedig szinte mindennaposak a kaláka-szerű „segítsünk egymásnak lakást, garázst festeni, költözni, keretet rendezni...” típusú megmozdulások, ahol a hangsúly inkább a közösség-érzésen van, mint az önkéntes munkán.

Fekete Regina

Úgy gondolom, hogy minden önzetlen cselekedettel többek leszünk, és segíteni kell mindenkinek ott, ahol tudunk. Nálam hagyomány, hogy minden évben ellátogatok a Máltai Szeretetszolgálathoz a Mikulásgyárba, adományozok a rászorulóknak és a gyerekeknek. A Csodalámpa alapítványon keresztül volt alkalmam egy beteg kisfiú egy napját szebbé tenni. Utolsó kívánságaként repülni szeretett volna. Rövid ismeretség után a kisfiú megkért, hogy én kísérjem el erre az útra, igazán megtisztelő volt. Az egész napot együtt töltöttük, rengeteget játszottunk, nagyon jól éreztük magunkat. Nap végén azt mondta, hogy ez volt az egyik legszebb nap az életében. Nekem is!

Karcsics Éva

A 90-es évek elején, pár éven keresztül, az akkor indult Ágyszínház projekt egyik alapítója és első önkéntes koordinátora voltam.

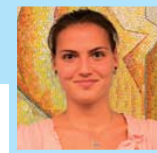
A projekt azt tűzte ki célul, hogy kórházban fekvő gyermekeknek elviselhetőbbé tegye a bent tartózkodást játékos foglalkozások révén. Főiskolás, egyetemista fiatalokat toboroztunk, képzéseket szerveztünk, rendszeres összejöveteleket tartottunk. Akkoriban még a kórházak nagyon elzárkóztak az ilyen jellegű kezdeményezések elől, komoly „akkreditáció” kellett ahhoz, hogy a beteg gyerekek közelébe engedjenek minket. Tevékenységünk lényege a bánat és a fájdalom elfeledtetése volt, ha csak rövid időre is: beszélgettünk a gyerekekkel, mesét olvastunk nekik, zenéltünk, társasjátékoztunk, kézműveskedtünk velük. A projekt még ma is működik, lehet csatlakozni: www.agyszinhaz.hu!

Bácsi Rita

Önkéntesként vettem részt egy alapítvány munkájában pár éve. Különböző rendezvényeken segédkeztünk, például az esélyegyenlőség napján, ahol a vidékről érkező fogyatékos csoportokat kísértük a helyszínre. Teát, süteményt szolgáltunk fel nekik egész nap, illetve kísértük őket a programokra. Örülök, hogy volt lehetőségem részt venni ilyenben.

Ecuadori ÁVF-es hallgató

Nem csak cserediákként tanulhat Magyarországon egy külföldi diák, erre példa az immár három éve hazánkban élő, ecuadori származású

**Acosta Reyes
Victor Lenin**
(GM/N/II).

gyobb probléma számomra a magyar nyelv. Amilyen szép, olyan nehéz is. Rossz még ezen kívül, hogy minden egészségügyi szolgáltatásért fizetnem kell.

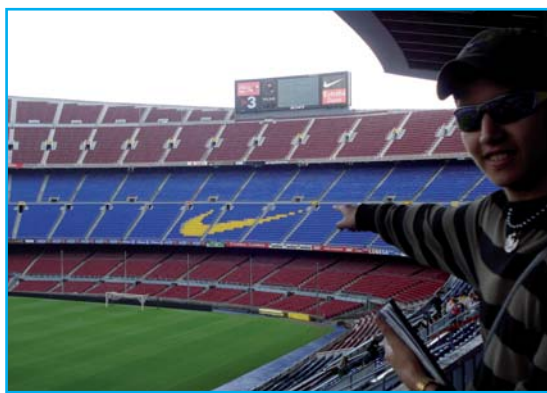
Mi hiányzik a hazából a legjobban?

Természetesen a családom. Mindennél jobban hiányoznak. Nagyon sokba kerül az útiköltség, ezért nem engedhetem meg magamnak, hogy rendszeresen hazautazzak. Így jobb híján marad a telefon és az internet adta lehetőség. Sokszor hiányolom a latin zenét és az országom fantasztikus földrajzi adottságait. Ecuadorban négy

különösen a paprikás krumplit kolbásszal. Bár a magyar és ecuadori étkezési szokások eléggé eltérnek. Mi például mindig főtt ételt eszünk, itt találkoztam először hideg étellel, és az sem fordulhat elő, hogy az ebéd és vacsora ugyanaz a menü legyen.

Említetted, hogy Ecuadorban is jártál egyetemre. Oktatásban milyen különbségeket látsz a két ország között?

Akármilyen szintű iskoláról legyen szó, nálunk jellemzően mindegyik költségtérítéses. Fontos különbség, hogy angolt tanulni mindenkinek kötelező már az általános iskola első osztályától kezdve. Minden napon az utolsó másfél órát testneveléssel töltjük. Szabadon választható sportágak vannak, mindenki azzal foglalkozik, amivel szeretne, és amiben tehetséges. Az egész oktatási rendszert áthatja az a szellem, hogy minden egyes embert arra kell orientálni és segíteni, amiben a legjobb. Hiányzik még, hogy nincs, vagy csak minimális a zöldterület az épületek körül. Ecuadorban az iskolák körül parkok és sportpályák vannak. Furcsa volt számomra, hogy sok embernek elég csekély a nyelv- illetve informatikai tudása. Magyar barátaimtól tudom, hogy ez azért van, mert nagyon

Hogy lehetséges az, hogy egy dél-amerikai sráccal készíthetek interjút az ÁVF-en?

Három évvel ezelőtt döntöttem úgy, hogy megpályázok egy ösztöndíjat, és Európába jövök tanulni. Mindig is nagyon foglalkoztattak az „öreg kontinens” országai, kíváncsi voltam, milyen lehet itt élni.

Hogy esett a választás Magyarországra és az ÁVF-re?

A lehetőség adott volt, a nagybátyám harminc éve itt él, így akadt egy biztos támaszom. Mivel otthon már két évet elvégeztem az egyetemen villamosmérnök szakon, így először a BME-re felvételiztem. Sikerral is jártam, de sajnos nem tudtam finanszírozni a rendkívül magas tandíjat, így abba kellett hagynom. Ekkor néztem új lehetőség után, így találtam az ÁVF-re, amelynek már második éve vagyok a hallgatója.

Milyen nehézségekkel kellett megküzdened az elején?

A rengeteg papír elintézésén kívül a legna-

egymástól eltérő gazdag régió található: az Amazonas-vidéki esőerdő, a tengerpart, az Andok hegyvidéke, és a Galapagos szigetvilága, így nem véletlenül kedvelt turista úticél.

Mit szeretsz a magyarokban, a magyar kultúrában?

Azt, hogy velünk, külföldiekkel nagyon segítőkészek, és barátságosak tudtok lenni. Szeretem, hogy az otthoni viszonyokhoz képest éjszaka nyugodtan ki lehet menni az utcára, nem próbálnak meg lépten-nyomon kirabolni vagy bántani, elég jó a közbiztonság.

Mit szoktál csinálni szabadidőben?

Nem sok szabadidőm van, de ha mégis akad, akkor a legszívesebben sportolok. Szinte minden sportot szeretek és űzök, amit labdával kell játszani. Ezenkívül a másik nagy szenvedélyem a zene és a salsa, nagyon szeretek táncolni.

Mi a véleményed a magyar konyháról?

Alapjában véve szeretem a magyar ételeket,

drágák a különórák. Ecuadorban nem ritka, hogy szombatoként a fiatalok különórákra járnak, mivel nagyon könnyen elérhetőek.

Hogyan tudod megoldani a tantárgyak magyar nyelven történő elsajátítását?

Több-kevesebb sikerrel. A matekos tárgyakat, mint az analízis vagy statisztika nagyon könnyen megcsináltam. Ennek oka, hogy viszonylag kevés magyar nyelvtudás kell hozzá, és az emelt szintű matematikának köszönhetően már középiskolában elsajátítottam azt a tudást, amit számon kértek. A humán tantárgyakkal már jobban meggyűlik a bajom, sajnos van is, amit nem sikerült elsőre megcsinálni, mivel nem egyszerű magyarul írásbelizni. Szerencsére van néhány segítőkész tanár, aki lehetőséget ad, hogy szóban bizonyítsam tudásom. Továbbá rengeteget segít a barátnóm, aki szerencsére beszél spanyolul, így amit jegyzetek előadásokon, azt lefordítja nekem. Így ő gyakorolja a spanyolt, én meg a magyart.

Tarczali Patrícia

A hatodik Ezerízű ÁVF erasmus-os szemmel

Újabb szemeszter, újabb lehetőség arra, hogy az Ezerízű ÁVF során találkozhasunk a külföldről iskolánkba érkezett erasmus-os hallgatókkal, illetve kellemes környezetben, jó zene és finom ételek mellett tölthessünk el egy délutánt barátainkkal az iskola falain belül.

Ez alkalommal a Németországból érkezett Philipp Heil és a Hollandiából származó Kevin Hu enged bepillantást az erasmus-os diákok életébe.

Miért éppen Magyarországot választottátok?

Kevin: Őszintén? A lányok miatt...

Philipp: Azért nem teljesen. Látni szerettünk volna egy kelet-európai országot.

Jól érzitek itt magatokat?

Mik az eddigi tapasztalataitok?

Philipp: Szerencsére nagyon jó csapatot alkottunk a többi cserediákkal, könnyen összeráztunk.

Kevin: Igen, és az oktatóink is nagyon jók. Segítőkések, mindent nagyon jól és türelmesen elmagyaráznak, ha van kérdésünk, bátran fordulhatunk hozzájuk.

Összeismerkedtetek már magyar hallgatókkal is? Sok barátotok van itt?

Philipp: Attól függ, mit értünk sok alatt. Tíznél több?

Kevin: Akkor nekünk nagyon sok barátunk van.

Mi a véleményetek az itteni emberekről?

Philipp: Szerintem a fiatalabb generáció nagyon barátságos, könnyű velük ismerkedni. Viszont az idősebbekkel kapcsolatban azt vettem észre, hogy sokkal nyitottabbá válnak, ha az ő anyanyelvükön próbálok beszélni velük.

Kevin: Például amikor boltba megyünk, és magyarul kérünk valamit, mindig nagyon kedvesek, és szívesen segítenek.

Ezek szerint már sikerült elsajátítanotok valamennyire a nyelvünket.

Kevin: Igen. Vannak magyar nyelvóráink, ahol az alapokat és sok praktikus dolgot tanultunk már. Jól tudjuk használni a gyakorlatban a tanultakat, voltunk már együtt vásárolni is például a piacon, de a barátaink is sokat segítenek, tanítanak minket.

És hogy tetszik maga a rendezvény, az Ezerízű ÁVF? Esetleg ti is főztetek valamit?

Philipp: Nagyon jó ilyen formában és környezetben összegyűlni a többiekkel, cserediákokkal és magyarokkal egyaránt. Főzni sajnos

nem tudtam, mert az utóbbi napokban beteg voltam.

De ugye azért ettetek?

Philipp: Sokat is. Voltak nagyon finom ételek és persze volt, ami kevésbé ízlett, de egyik sem volt rossz azok közül, amiket megkóstoltunk. Szóval azt hiszem, nem lettünk megmégelve.

Összességében véve tetszik a magyar konyha?

Kevin: Még nem sok magyar ételt próbáltam ki. Egyszer ettem gulyáslevest. Tényleg nagyon ízlett, és a húsleves is nagyon finom.

Philipp: Hozzám közel áll, mert rengeteg húst használnak fel az ételekhez. A zöldségeket annyira nem szeretem, inkább húspárti vagyok.

Kicsit visszatérve a cserediák élethez: mi a legnagyobb különbség az otthonotok és Magyarország között?

Kevin: Itt sokkal kedvesebbek az emberek. Én egy kis településről származom, ahol mindenki ismer mindenkit. Itt Budapesten, ha véletlenül meglökök valakit és bocsánatot kérek, azt válaszolják, semmi baj, nem probléma. Sokkal nyugodtabbnak tűnnek.

Philipp: Budapest sokkal nagyobb, mint az a város, ahol élek, ott csak 15.000 ember lakik. Szeretem az itteni nyüzsgést, a város gyönyörű, és tetszik a hangulata.

Van alkalmatok kikapcsolódni és szórakozni? Vannak már kedvenc helyeitek a városban?

Kevin: A Morrison's 2-ben voltunk már

bulizni, ami jó volt. Egyszer elmentünk a Morrison's Közgázba is, de az annyira nem tetszett. Budapesten nagyon sok hangulatos kocsmá, pub és kávézó van, mi is sokban jártunk már, főleg a Móricz Zsigmond körtér közelében.

Az erasmus-os hónapok után mik a terveitek?

Kevin: Otthon most vagyok másodéves, és két év múlva végzek az alapképzésben. Utána szeretném mesterszakon folytatni a tanulmányaimat, de előtte még szeretnék visszatérni Magyarországra, hogy a szakmai gyakorlatot itt teljesíthessem. Tényleg jól érzem itt magam.

Philipp: Én is másodikos vagyok. Az iskola befejezése után két évig dolgozni fogok, de később szeretném körbeutazni a földet. Persze ehhez először még az anyagiakat kell biztosítanom. Ezek a terveim.

Az interjú végén a fiúk megosztották velünk, hogy a legtöbb hallgató nem szívesen beszél velük angolul, mert félnek, hogy nyelvtanilag nem helyesen, vagy éppen nem a megfelelő szót használva mondanak valamit. Szerintük mind egy cipőben járunk, mert ők is egy idegen nyelvet használnak és az iskolán belül magyarul is tanulnak, amit több-kevesebb sikerrel igyekeznek gyakorolni is. Jól esik nekik a segítség, és mindig érdekesnek és értékesnek tartják, hogy beszélgethetnek más országból származó emberekkel. Ne fogjátok tehát vissza magatokat, ha erasmus-ossal találkoztok!

Kovács Szabina

Az önkéntesség formái

Az egészségügyben mindig nagy probléma az állandó vérplazma-hiány. Sajnos egyre kevesebben vannak az önkéntes véradók, pedig nagy szükség lenne rájuk. Éppen ezért indított a Vöröskereszt mozgalmat, amelyben sok ismert ember is részt vesz. Legyél különleges, legyél rendszeres véradó! – ezt a jelmondatot népszerűsíti négy ismert ember. Lola, Novák Péter, Bombera Krisztina és Kozmann György a társadalmi szerepvállalás egyik legfontosabb és legnemesebb formájára, a véradásra hívja fel a figyelmet a Magyar Vöröskereszt és az Országos Vérellátó Szolgálat kampányában. Bővebben: www.veradas.hu

Azzal is tisztában vagyunk, hogy nagyon sok szociálisan rászoruló van. Ha van lehetőségünk, akkor segítsünk. Vannak szervezetek, amelyeknek le lehet adni a számunkra nem szükséges ruhákat, bútorokat, akár élelmiszereket is fel lehet ajánlani. Ők a szervezeten keresztül szétosztják a rászorulóknak között. A média is segít, hogy minél több emberhez eljusson az üzenet. Az önkéntesség évében most a „Minden gyermek lakjon jól!” jel-

mondattal indítottak kampányt. A program lényege, hogy egy SMS elküldésével valakinek egy tál ételt biztosíthatunk. A gyűjtésről részletesebb információk itt találhatóak: <http://mindengyereklakjonjol.hu/> Az adózás mindannyiunkat érint. Rendelkezzünk az 1 %-ról, ezzel nagyon sokat segíthetünk. Ami nekünk csak „elhanyagolható” egy százalék, az másnak az életet jelentheti. Bővebben: <http://adoegyszazalek.lap.hu/> Ha önkéntesség, akkor környezetvédelem. Fontos, hogy óvjuk a környezetünket. Amit bárki megtehet, az a minimum, hogy sze-

lektíven gyűjti a hulladékot. Ezen felül részt vehetünk különböző környezetvédelmi szervezetek munkájában. Szükségük van az önkéntesekre. Még több információ: <http://greenpeace.hu>

Sokan dolgoznak azért, hogy a beteg gyermekeknek könnyebbé tegyék a kórházban eltöltött napjait. A Piros Orr Alapítvány bohócdoctorai felvidítják őket, és segítenek néhány órára elfeledtetni a betegségüket, a sokszor fájdalmas vizsgálatokat. De nem csak a beteg gyerekeknek, hanem a súlyosan beteg felnőtteknek is szükségük van segítségre. A

Hospice Alapítvány hozzájárul a daganatos betegek egyénre szabott ingyenes ápolásához, fájdalomcsillapításához, a méltóságuk utolsó pillanatig való megőrzéséhez, és családjuk lelki támogatásához. Bővebben: <http://www.hospicehaz.hu>, <http://hospice.lap.hu/> És a sor még nem ér véget. Valószínűleg sokan állítottak már össze karácsony előtt „cipősdobozt”, amely a Baptista Szeretetszolgálat segítségével ért célba. Vajon mennyi szeretet fér bele egy cipősdobozba? Minden évben érdemes besegítenünk. Tájékozódni a következő honlapon lehet: <http://www.ciposdoboz.hu/>

Németh Lilla

„Határtalan segítség”

Van lehetőség az önkéntességre, nem csak határainkon innen, hanem akár azokon túl is. Az Európai Önkéntes Szolgálat programban a külföldi tapasztalatszerzés elsődleges célja nem a szakmai fejlődés, hanem az önkéntesség megismerése, az interkulturális tanulás, a személyes fejlődés, a szociális érzékenység növelése, valamint a helyi közösségek fejlesztése.

A program keretében a fiatalok 2-12 hónapig tölthetnek külföldön egy fogadószervezetnél, ahol a helyi közösség fejlődését célzó non-profit tevékenységekben vesznek részt a környezetvédelem, a szociális munka, a kultúra, a sport területén. A megfelelő fogadó szervezet megtalálása nagyon időigényes feladat, érdemes időben elkezdenni a keresgélést. A legkedveltebb helyek közé tarto-

zik az angol nyelvterület és Spanyolország, valamint Franciaország. Azért azt is meg kell nézni, hogy milyen lehetőségek vannak a kevésbé kedvelt célszágokban, hiszen egy új kultúra megismerése mindig izgalmas kalandokat rejt. A programról további információk találhatóak: www.artemisszio.hu, www.eurodesk.hu.

Németh Lilla

IKSZIKSZÍ – Az ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA lapja, XV. évfolyam, 5. szám • Felelős kiadó: Antal János főigazgató • Szerkesztőbizottság: Körösligeti Zsuzsa, Germáné dr. Vastag Györgyi, Németh Zsuzsa, Németh Lilla • Felelős szerkesztő: Németh Lilla • Felelősszerkesztő-helyettes: Villányi Zsófia • Rovatvezetők: Belsősek: Fekete Regina Externálják: Tarczali Patrícia Arc: Horváth Nikolett, Nekem8: Horváth Mátyás Sport: Süveges Péter Kerekasztal: Fekete Nikolett Siker: Iricsek Zsuzsanna Karrier: Nagy Máté Mappa: Németh Lilla Kultúra: Szabolcs Bernadett • Korrektor: Villányi Zsófia • Fotós: Pataki Attila • Online szerkesztő: Süveges Péter • Marketing: Szigetvári Fanni • Programszervezés: Szabolcs Bernadett • Újságírók: Blonszki Renáta, Kovács Szabina • Tördelés: Németh Zsuzsa • A szerkesztőség címe: 1114 Budapest, Villányi út 11-13. • Tel.: 381 8153 • Web: www.avf.hu/xxi • E-mail: iksziksz@avf.hu • Nyomdai munkálatok: Dandera Bt. • ISSN: 1216-2728

Magos, mégis kicsi, piros...

... és nem a meggy, sőt szabad és állandó! Szerintem, ha azt mondom, hogy Szimpla kert, akkor mindenkinek elsőre a romkocsmá ugrik be. Amellett, hogy a hely lehetőséget biztosít egy kellemes ellazulásra, kevesen gondolják, hogy az emeleti bárpulttól nem messze az egyik ajtó mögött rejtőzik meg a Cseresznye Ifjúsági Iroda.

A Cseresznye legfőbb profílja a fiatalok informálása és tanácsadás. Immáron negyedik éve tevékenykednek értünk és velünk egyaránt. Az Iroda tagja az EURODESK nemzetközi ifjúsági hálózatnak, valamint a Budapesti Ifjúsági Irodák Regionális Szövetségének. Egy pályázat révén bekerültek az Új Magyarország Fejlesztési Terv programjába, amely a szakmai tevékenységük fejlesztését és bővítését szolgálja, valamint segít ennek megvalósításához szükséges környezet megteremtésében. A program biztosítja, hogy az általuk megálmodott tevékenységeket állandósítani tudják. Az irodában jogi, pszichológiai, valamint munka- és pályázatorientációs tanácsadás működik. Ha valakivel jogi vitába kerültél, vagy csak érdekelnek a jogaid, esetleg nem tudod, hogy mit akarsz tanulni/dolgozni, netalántán úgy érzed, hogy megőrülsz, és muszáj valakivel beszélned, de nincs, aki meghallgasson, keresd meg őket! Persze

működnek szórakoztató foglalkozások is. Ilyen az önismereti csoport, amely szerda délutánonként köti össze a kellemest a hasznossal, hiszen ez kapcsolatépítés másokkal – és magunkkal. Tandem név alatt fut egy nyelvtanulási projekt, ahol külföldi fiatalokkal tudsz beszélgetni, szerdánként este 6-tól indul

ideig. Kapcsolatépítés, tapasztalatszerzés és látókörtágítás is egyben. Lehet még zenélni is, mert van gitár klub, ami várja a lelkes amatőr virtuózoikat szerdánként fél 3-tól egy csoportos zenebonóra. Az ajtó mindig nyitva áll, és azon belépve egyáltalán nem érzed, hogy egy irodába léptél, ez inkább egy kreatív szoba. A falakra Budapest látványosságai vannak felfestve, könyvespolcok és temérdek babzsák fogad. A „szoba” élete mozgalmas, megállás nélkül jönnek-mennek az emberek, de mindig van egy, aki tud neked segíteni. A Cseresznye hétköznaponként 14-20 óra között tart nyitva, ilyenkor telefonon is elérheted őket, de e-mailt bármikor küldhetsz nekik. Az Iroda honlapja <http://cseri.hu/>. Az oldalon tudsz regisztrálni, amennyiben önkénteskedésre adod a fejed, egyébként pedig mindenféle hasznos információt, elérhetőségeket találsz. A Cseresznye blogot is vezet, ahol a legfrissebb programokat, pályázatokat és történeteket találsz: <http://cseresznyezunk.blogspot.com/>. Cseresznyézésre felkészülni!

Szabolcs Bernadett

a tudásmegosztás. A támogatás mellett lehetőséget biztosít, hogy önkénteskedj akár itthon, akár külföldön. Itthon a Cseresznyénél tudsz önkéntes munkát vállalni, esetleg létrehozni valami újat, viszont segítségükkel akár külföldre is kimehetsz, hogy máshol segíts hosszabb-rövidebb

Szoborfürdetés, avagy Art on lake

Május végén felbukkan a Városligeti-tavon egy nagyszabású kortárs szoborkiállítás. A kezdeményezés az Európai Unió soros elnökségével is kapcsolatban van.

A kiállítás megnyitója egybeesik a park megújulásának bemutatásával is. Az uniós projekt keretében tizennégy tagállamból kértek fel összesen huszonöt kortárs művészt – természetesen a magyarok is képviseltetik magukat –, hogy készítsenek installációkat. Ezek az alkotások láthatóak majd a Városligetben és a tavon. A kiállítás helyszíne eleve különleges, összesen 20.000 négyzetméteren lesz majd látható a huszonöt installáció, és a rendezvény időtartama alatt hazai és európai művészek fellépéseinek egy hatalmas színpad ad majd teret. A műveket a partról is meg lehet tekinteni, de körbe is lehet csónakázni a kiállítást. Ehhez hasonló rendezvény már volt a Városligetben, igaz, akkor „csak” magyar művészek alkotásai kerültek a nagyérdemű elé. Látogassatok el a Városligetbe, és evezetek bele a művészetbe!

Szabolcs Bernadett

ÚJRA MONDD EL A VÉLEMÉNYED!

HOGYAN LÁTOD A JÖVŐDET?

Töltsd ki
kérdőívünket
és nyerj!

3 db iPod-ot

sorsolunk ki a kérdőívet hiánytalanul kitöltő
alap- és mesterszakos hallgatók között.

A nyereményeket május 11-én az ÁVF-Állásbörze Napon adjuk át.

*Gondtad volna, hogy a diploma megszerzése után
hallgatótársaid ötöde saját vállalkozást akar indítani?*

A kérdőívet április 13-án e-mail üzenetben kapod meg.

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

A felmérés az Új Magyarország Fejlesztési Terv támogatási rendszerében benyújtott „VALID – A Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola és az Általános Vállalkozási Főiskola közös fejlesztése hallgatóink munkaerő-piaci érvényesülése érdekében” című, TAMOP -4.1.1-08/2/KMR-2009-0009 azonosítószámú pályázat keretében valósul meg.

